

De Zonekrant

**KERK
& leven**

Uittreksel artikels 2024 - week 51

VORMSELCATECHESE 7-8 DECEMBER 2024

Dit weekend zijn we voor het vierde keer, met de vormelingen, samengekomen. Onze voormiddag was goed gevuld: eerst een catechesemoment, gevolgd door even de liedjes van de viering te oefenen, met daarna een ziekenbezoek en een moment van uitwisseling.

Tijdens de catechese hebben we nagedacht over eigenschappen die een goed mens heeft: luisteren naar de anderen, delen, glimlachen, helpen... Wat Niels daarvan gaat onthouden is dat een goed mens niemand uitsluit en dat die aardig tegen anderen is. Paulien en Lynn waren erg onder de indruk van mensen zoals Pater Damiaan of Moeder Teresa die "zo goed waren dat ze hun leven opofferden voor de anderen". En er zijn vandaag nog mensen die het goede doen. We hoorden in de eerste lezing bijvoorbeeld het verhaal van Scott Neeson, die al zijn rijkdom opgaf om kinderen uit vuilnisbelten in Cambodja te helpen. Maar "Waarom doet iemand zoiets?" Tijdens ons catechese hebben we daar ook even over nagedacht. In de eerste lezing van de viering hoorden we een deel van het antwoord op die vraag : omdat goed zijn letterlijk goed doet; je krijgt daar gelukshormoon van, je wordt er beter van. Wat Louise betreft, is het, het verhaal van het beste instrument van de Duivel dat ze niet zo snel zal vergeten; in dat verhaal ontdekten we dat de duivel, met iemand die ontmoedigd is, alles kan doen wat hij wil. Daarom is het zo belangrijk om de moed niet op te geven en blijven proberen. Om hen daar aan te herinneren kregen de vormelingen tijdens de viering een elastiekje: flexibel en met veel veerkracht, zodat ze blijven proberen een goed mens te zijn, zodat ze de moed niet opgeven, ook wanneer dit soms moeilijk is. Wat een andere vormeling zal onthouden van die voormiddag is dat je niet speciaal grote dingen hoeft te geven om een goed mens te zijn. Je kan een glimlach, een luisterend oor, een schouderklopje, tijd, een idee,

complimenten en nog zoveel meer geven om een verschil te maken in het leven van iemand.

© Rita

Op zaterdagvoormiddag brachten de ouders al het lekkers dat ze hadden klaargemaakt naar de school waar we alles op de borden plaatsten. Er was veel keuze waaronder wafels, cake, pralines, fruitsalade, koekjes mandarijntjes enzovoort. Het werden mooi gevulde borden . De ouders waren heel enthousiast en de samenwerking was super. Er waren ook heel wat knutselwerkjes die we konden aan de pakjes hangen.

© Rita

We waren op tijd klaar zodat de groepjes met 2 kinderen en bestuurder konden vertrekken. De kinderen waren onder de indruk van sommige mensen die ondanks hun 90 en 98 jaar nog zo goed alert waren. Er waren ook wat schuchtere mensen bij die wat bang waren om ons bord aan te nemen. Sommige mensen, die de kinderen verwachtten, hadden snoep en drank klaar staan klaarstaan. Het

Rita en Anne

was een leuke ervaring voor de kinderen die nu ook beseffen dat er nog veel mensen hulp en warmte nodig hebben . We willen ook de ouders en kinderen bedanken voor hun inzet en samenwerking

© Rita

DIKKE PROFICIAT EN HARTELIJK DANK IN NAAM VAN DE ZIEKEN.

PEREGRINANTES IN SPEM - PELGRIMS VAN HOOP EEN NIEUW HEILIG JAAR

Op 24 december begint het heilig jaar, of jubeljaar. De traditie van een heilig jaar dateert uit de middeleeuwen, maar gaat oorspronkelijk terug tot het oude testament.

In het boek Leviticus, dat dateert uit de vijfde eeuw voor Christus, maar teruggaat op oudere gebruiken, lezen we (25, 8-55) : Na verloop van zeven sabbatjaren, zeven keer zeven jaar, tezamen negenenveertig jaar, moet u op de dag van verzoening, de tiende dag van de zevende maand, de bazuin luid laten klinken. In heel uw land moet u de bazuin laten schallen. Dat vijftigste jaar moet een heilig jaar zijn : dan moet u in het land afkondigen dat alle bewoners hun slaven vrijlaten ... iedereen wordt hersteld in zijn vroeger bezit en keert terug naar zijn familie ... Dan mag u niet zaaien, de nagroei niet oogsten en de druiven van uw ongesnoeide wijngaard niet plukken ... Alleen wat het land uit zichzelf voortbrengt, mag u eten...

Zoals elke zevende dag een sabbatdag was, zo moest elk zevende jaar een sabbatjaar zijn : je mocht niet zaaien, geen wijngaarden onderhouden, enkel leven van wat het land spontaan voortbracht. En na zeven sabbatjaren , dus alle vijftig jaren, kwam er een jubeljaar, een heilig jaar. Alle bezittingen keerden terug naar de oorspronkelijke eigenaars. Want land mocht niet voor altijd verkocht worden, al het land behoort uiteindelijk toe aan God.

Lucas verwijst hier nog naar in zijn evangelie (4, 18-19). Maar of dit alles ooit in de praktijk is gebracht, weten we niet.

De oudste documenten over een heilig jaar dateren uit 1300. Paus Bonifatius VIII was zo onder de indruk van de massa's pelgrims die de graven van Petrus en Paulus kwamen bezoeken, dat hij 1300 uitriep tot "jaar van vergeving van alle zonden", een heilig jaar. En hij wilde dat dit elke honderd jaar zou plaatsvinden. Andere bronnen zeggen dat de paus het heilig jaar juist ingesteld heeft om meer pelgrims naar Rome te lokken...

Maar om meer mensen in de gelegenheid te stellen om in hun leven een heilig jaar mee te maken, besloot paus Clemens V om die periode te verkorten tot elke vijftig jaar. Zo werd ook 1350 een heilig jaar. Paus Urbanus VI verkortte dit daarna nog eens tot elke 33 jaar, het aantal jaren van Jezus' leven. En Paulus II bracht dit later nog terug tot elke 25 jaar.

De jubeljaren die om de 25 jaar gevierd worden, zijn "gewone" heilige jaren. Ook de jaren die herinneren aan de leeftijd waarop Jezus stierf, zijn gewone jubeljaren (1933 = 1900 + 33; 1983 = 1950 + 33). De paus kan ook een "buitengewoon" heilig jaar uitroepen. Zo riep paus Franciscus in 2015 een "buitengewoon heilig jaar van de barmhartigheid" uit (2015-2016). Ook 1966 was een buitengewoon jubeljaar : paus Paulus VI had dit uitgeroepen na de voltooiing van het tweede Vaticaans concilie.

Om de "vergeving van alle zonden" te verkrijgen, ook wel "aflaat" genoemd, moeten drie voorwaarden vervuld worden : biechten en de daarbij horende penitentie volbrengen, het ontvangen van de communie, en een gebed voor de paus. De traditie wilde ook dat je een bezoek brengt aan het graf van Petrus (de Sint-Pietersbasiliek) en Paulus (Sint-Paulus buiten de muren). Later kwamen daar ook nog de twee andere pauselijke basilieken bij, Sint-Jan van Lateranen en de Santa Maria Maggiore.

De traditie van het openen en sluiten van de heilige deuren dateert uit 1500, onder paus Alexander VI. In de vier pauselijke basilieken werd bij het begin van het heilige jaar de heilige deur geopend, en op het einde weer toegedaan. De paus zelf doet dit in de Sint-Pietersbasiliek, in de andere basilieken wordt het gedaan door kardinalen. In het begin waren het gewone openingen die toegemetseld waren, waar de paus met een gouden of zilveren hamer driemaal tegen klopte, en de rest (die vooraf doelbewust voor een groot deel verwijderd was), vrij kwam. Het terug toemetselen gebeurde dan met een gouden of zilveren troffel. In 1975 werd paus Paulus VI bij het openen bijna bedolven onder de brokstukken. Sinds Johannes Paulus II is het ritueel vereenvoudigd : de muur wordt vooraf afgebroken, en de paus duwt tijdens een ceremonie gewoon de grote deur open. Bij het openen van de deur spreekt de paus de woorden uit : "Aperite mihi portas iustitiae" (Open voor mij de poorten van de gerechtigheid) (Psalm 118, 19). De deur verwijst naar de overgang van zonde naar verlossing, van leven naar dood, van ongelof naar geloof, enz. Jezus spreekt ook over zichzelf als de deur : "Ik ben de deur, wie door Mij binnenkomt zal gered worden : die kan vrij in en uit gaan, en zal weidegrond vinden" (Johannes 10, 9). Ook in het boek Openbaring lezen we : "Ik sta voor de deur en Ik klop. Als iemand mijn stem hoort en de

deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen, en we zullen met elkaar aan tafel gaan.”

© Goedele De Vocht

Ter gelegenheid van het jubeljaar 2015-2016 heeft paus Franciscus de betekenis van de deur toegelicht : In de algemene audiëntie van 18 november 2015 heeft hij de betekenis van de deur van de barmhartigheid belicht. Samen met de deelnemers van de bisschoppensynode nodigde hij de kerk uit “haar deuren te openen om met de Heer naar buiten te gaan en de zonen en dochters op weg te

ontmoeten, soms onzeker, soms verdwaald in deze moeilijke tijden.” Hij nodigde in het bijzonder “de christelijke gezinnen uit de deur voor de Heer te openen die wacht om binnen te komen met zijn zegen en zijn vriendschap. En als de deur van de barmhartigheid van God altijd open staat, dan moeten ook de deuren van onze kerken, van onze gemeenschappen, van onze parochies, van onze instellingen, van onze bisdommen altijd open staan zodat wij allen die barmhartigheid van God kunnen uitdragen. Het Jubeljaar verwijst naar de grote deur van de barmhartigheid van God maar ook naar de kleine deuren van onze open kerken om de Heer binnen te laten- of vaak om Hem buiten te laten- de evangene van onze structuren, van ons egoïsme en van zoveel dingen.”

Buiten de vier heilige deuren in Rome (in de vier pauselijke basilieken), zijn er intussen nog meer heilige deuren : in de basiliek Santa Maria di Collemaggio in L'Aquila (Italië), in de kathedraal van Santiago de Compostella (Spanje), in de kathedraal van Quebec (Canada), in het heiligdom van de heilige pastoor van Ars in Formans (Frankrijk), in de pauselijke universiteit van Santo Tomas in Manilla (Filippijnen), en in de kathedraal van Atri (Italië).

Voor het buitengewone jubeljaar van barmhartigheid in 2015-2016 besliste paus Franciscus dat ieder bisdom en bedevaartsoord zijn eigen heilige deur kon aanwijzen. Franciscus zelf bepaalde dat de deur van het Caritas-centrum in de buurt van het station Termini in Rome, een gaarkeuken waar daklozen gratis maaltijden aangeboden krijgen, ook een heilige deur was. Het was de eerste heilige deur die niet tot een kerkgebouw behoorde, maar wel tot een gebouw van barmhartigheid.

Een heilig jaar lokt altijd zeer veel bezoekers naar Rome. Over het eerste heilig jaar in 1300 schrijft Dante dat er nieuwe verkeersregels in de stad golden, die de bezoekers allemaal in één richting deden gaan. Over het jaar 1350 (een jaar dat de pest woedde) schrijft Matteo Vilani dat er tijdens de vasten 1 miljoen mensen tegelijk in de stad waren. In 1450 vielen er 80 doden bij gedrum en paniek op de Engelenbrug. En in het jubileumjaar 2000 zijn er zo'n 25 miljoen mensen naar Rome gekomen. Voor het jubeljaar 2025 verwacht Rome zo'n 45 miljoen pelgrims en toeristen.

Voor het heilig jaar in 1475 vond paus Sixtus IV dat de stad wel wat verfraaid mocht worden. Aan hem hebben we de Sixtijnse kapel te danken (maar oorspronkelijk nog niet met de fresco's van

Michelangelo) en de Ponte Sisto. Ook vermaarde kunstenaars als Verroccio, Signorelli, Ghirlandaio, Botticelli, Perugino en Pinturiccio, kregen opdrachten om in kerken en paleizen schilderijen aan te brengen.

Het thema van een jubeljaar wordt gekozen door de paus. Dit jaar is dat : "Pelgrims van hoop", mensen hoopvol op weg.

Het Vaticaan heeft een wedstrijd uitgeschreven voor het ontwerp van een logo hiervoor. Er zijn 294 inzendingen binnengekomen uit 48 verschillende landen. De leeftijd van de deelnemers varieerde van 6 tot 83 jaar. Uit de drie laatst geselecteerde voorstellen koos paus Franciscus het ontwerp van

Giacomo Trivisani uit Puglia (Italië). Het logo toont vier gestileerde figuren die de hele mensheid verbeelden vanuit de vier hoeken van de aarde. Ze omhelzen elkaar, wat wijst op de solidariteit en broederschap die volkeren moeten verenigen. De eerste figuur houdt zich daarbij vast aan het Kruis. De onderliggende golven geven weer dat de pelgrimstocht van het leven niet altijd over rustige wateren gaat. De hoop in het logo is verbeeld door het anker waar het kruis aan de onderkant in overgaat.

Laten we allen samen, hoopvol, verder op weg gaan !

Constant

...EN WE MISSEN HEM NU AL...

E.H. Lagae (' Jan ') is sinds 28 november bij zijn geliefden en bij zijn schepper.

Niet gewoon, tot het uiterste gaan, nooit opgeven en voor alles : zijn oprechte interesse in mensen...deze man was een uitzonderlijk iemand.

Eerst en vooral was hij priester: toegewijd en gewijd. Een priester heeft geen contract met mensen of een maatschappij, neen, hij heeft een contract met...God!

Maar daarbij was hij mens onder zijn mensen. 'Een dag dat we niet samen gelachen hebben is...een verloren dag' en '...doodgaan is niet zo erg hoor...jullie blijven toch aan mij denken'.

Daarbij had hij een enorm talent om ons allen te inspireren, te motiveren en te overtuigen dat er in

ieder van ons zoveel meer zit dan dat we weten...dus ga er voor !

En dan: '...het heilige staat vlak naast U...uw naaste...'

Van Schijnheiligheid, achterklap en onrechtvaardigheid werd hij écht kwaad...en sommigen hebben dit geweten.

De kunst van een eucharistieviering of een doop of een uitvaart te houden die uitsteeg naar het hemelse toe had hij in zich. Gelukkigen onder ons hebben hieraan nu en dan mogen meewerken.

Heel jong was hij toen hij besliste er voor te gaan.

Intelligent en hard werkend en als oudste in een groot gezin kon hij zijn studies afmaken en werd hij in 1972 tot priester gewijd. Hij was dienstbaar in het Vicariaat Vlaams-Brabant in verschillende parochies en decanaten. Bezieler van de Boskapel, bijbelkenner, lezingen, bijstand en raad geven aan...jonge priesters en zoveel andere zaken. Ooit deed hij op 1 (één) jaar 61 uitvaarten, 87 doopsels, 55 huwelijken, 73 ziekenzalvingen en schreef hij spirituele teksten voor 7 christelijke bladen...

Zijn 50-ste verjaardag van zijn wijding vergeten wij nooit; een prachtige misviering met daarna een feest voor familie, ex-studiegenoten en vrienden met zang en muziek. Echt Genieten !

Alhoewel hij verantwoordelijk was voor de zone Kiemkracht (van Meise tot Londerzeel) kwam hij ook in onze zone Samuel dikwijls helpen, vooral voor uitvaarten en wij danken hem zeer daarvoor.

De laatste maanden van zijn leven waren voor hem een hel op fysiek gebied. Velen konden hem nog een

laatste groet brengen en steeds bleef hij 'Pastoor Jan met de lach'...maar achter die blik was er pijn...heel veel pijn.

Tot het laatste bleef hij toch ook vragen 'hoe het met ons ging'! Jan bleef betrokken op de mensen om hem heen, tot op het laatste.

We zullen hem missen: zijn oprechte interesse in mensen, zijn gulheid, zijn inzet voor lokaal kerk-zijn, zijn waardering van vrijwilligers, zijn blijvende bereidheid om te leren, en natuurlijk zijn onophoudelijke stroom van grappige verhalen.

Hij heeft alles gedaan wat hij kon doen en zo kon hij zich overgeven aan de bron van alle leven, zijn Schepper. Wij blijven met hem verbonden, en via hem ook met elkaar.

Op 28 dezer heeft Jan ons verlaten en kan hij zijn geliefden en zijn schepper recht in de ogen kijken... Dankbaar als hij was liet hij enkele dagen voor zijn overlijden nog een tekst opschrijven aan ons allen hier in Samuel.

Aan mijn zeer geachte en beste vrienden in Christus van Wemmel, Relegem, Ossel, Hamme en Brussegem.

'Zo graag kwam ik bij jullie !

Eenvoudig, sereen, respectvol, diep gelovend, met zoveel kennis en kunde en ook met humor en plezier! Dus : gewoon écht...

Het was steeds een genoegen en een eer samen met jullie onze volgers van Jezus te mogen bedienen.

Weet je, doodgaan is niet zo erg omdat zoveel levenden aan jou blijven denken in dankbaarheid.

Hier dan mijn gebed voor en mét jullie:

Heer, zegen onze handen tot dienstbaarheid. Altijd en onvoorwaardelijk.

Heer, zegen en open onze ogen zodat ze andermans' behoefte herkennen en ervaren.

Heer, zegen onze oren opdat ze naar uw stem luisteren en gesloten blijven voor de onzin in deze wereld.

Heer, zegen ons hart. Maak het de woonst van uw Geest zodat ik warmte kan blijven geven.

Heer, zegen mijn gezond verstand zodat ik het goede van het kwade kan scheiden.

Heer, zegen mijn vergevingsgezindheid zodat ik alle kritiek en jaloezie kan pareren en doorgaan.

Heer, geef mij de kracht nooit te versagen mijn kennis en kunde ten dienste te stellen van allen.

Heer, geef mij het inzicht nooit te knielen voor het 'aardse en hun leiders' maar doe mij knielen naast iemand in nood.

Heer, vergeef mij dat ik soms twijfel aan uw boodschap en zet mij terug op de goede weg.

Amen.

En aan jullie allen: Leef nog lang en gelukkig in stevige verbondenheid !

Heel genegen, Jan.

PS: Hou jullie zangteksten en partituren goed bij want ooit zingen we terug samen !'

Stilstaan bij het Evangelie:

Homilie van de voorbije zondag: 2de zondag van de Advent

HEEL DE MENSHEID ZIET GODS REDDING

Alle vier de evangelisten besteden aandacht aan Johannes de Doper, maar Lucas wel heel in het bijzonder. Zijn evangelie begint met de aankondiging van de geboorte van Johannes (1, 5-25), nog voor de aankondiging van de geboorte van Jezus (1, 26-38). Daarna komt het bezoek van Maria bij Elisabet, met het Magnificat (1, 39-56), en de geboorte en naamgeving van Johannes (1, 57-80). Pas in het tweede hoofdstuk beschrijft Lucas de geboorte van Jezus. En in het derde hoofdstuk lezen we :

Evangelie (Lucas 3, 1-6)

In het vijftiende regeringsjaar van keizer Tiberius, toen Pontius Pilatus gouverneur was van Judea, Herodes tetrarch van Galilea, zijn broer Filippus tetrarch van de landstreek tussen Iturea en Trachonitis, Lysanias tetrarch van Abilene, en Annas en Kajafas hogepriester, toen kwam het woord van God tot Johannes, de zoon van Zacharias, in de woestijn. En hij ging overal in de Jordaanstreek een doop van bekering verkondigen tot vergeving van zonden, zoals geschreven staat in het boek van de woorden van de profeet Jesaja :

“Een stem roept in de woestijn :

Bereid de weg van de Heer,

maak zijn paden recht;

elk dal zal worden opgevuld,

elke berg en heuvel geslecht;

bochtige wegen worden recht,

oneffen paden vlak;

en alle mensen zullen de redding zien die van God komt.”

De evangelist Lucas was afkomstig uit Syrië, en had samen met Paulus door zowat het halve toenmalige Romeinse rijk gereisd. Misschien heeft Lucas aan de Romeinse heirbanen en aquaducten gedacht, wanneer hij Johannes de Doper de woorden van de profeet Jesaja laat citeren : om het levenbrengend water van de Bron tot bij de mensen te brengen, moeten wij mensen obstakels uit de weg ruimen. De Romeinse ingenieurs hebben inderdaad soms over meer dan 100 km diepe dalen overbrugd en tunnels door de heuvels gegraven. Alles liep zo recht als maar mogelijk was.

Wat die obstakels zijn waarover Johannes het heeft, kan in onze tijd (en elke tijd) op verschillende manieren ingevuld worden. Romain Debbaut heeft

het ooit zo verwoord : “De kromme paden van onderdrukking, van uitbuiting en corruptie moeten gerecht worden. De vreselijke ravijnen van armoede, toekomstloosheid en ontbering moeten gevuld worden. De afschuwelijke bergen en heuvels van machtsmisbruik, terrorisme en vervolging van andersgelovigen, andersdenkenden en andersgeaarden moeten gesloopt worden. De kronkelpaden en de ruwe wegen die de natuur, het milieu en het klimaat vernielen, moeten geëffend worden.”

Dat lijkt werk voor een groot aannemersbedrijf met gespecialiseerde ingenieurs, zoals bij de Romeinen. En dergelijke organisaties bestaan, in Vlaanderen (zoals Welzijnszorg), in België, in de wereld. En wij kunnen die helpen en steunen.

Maar Johannes verwachtte het heil, verwachtte de verlossing niet vanuit de tempel of vanuit de religieuze praktijken, maar gewoon vanuit het concrete gedrag van de mensen. Ge moet eerder gerechtigheid beoefenen, dan offers brengen. En een symbool daarvan is de doop in de Jordaan. Dat is niet zomaar iets toevalligs, maar het verwijst voor de Joden heel duidelijk naar de doortocht door de Rode Zee en het oversteken van de Jordaan. Het is een symbolische tocht van de slavernij naar het land van vrijheid en toekomst, van melk en honing. Bekering gebeurt midden in het dagelijkse leven van iedere mens. Binnen uw job of dagelijkse besognes moet ge zoeken naar gerechtigheid, in kleine gebaren. De filosoof Levinas noemt dat “la petite bonté”. En Roger Burggraeve schrijft hierover : “Het enige wat levendig overeind blijft is de kleine goedheid van het dagelijkse leven. Ze is fragiel en voorlopig. Ze is een goedheid zonder getuigen, in stilte voltrokken, bescheiden zonder triomf. Ze is gratis en juist daardoor eeuwig. Het zijn gewone mensen, ‘simpele zielen’ die haar verdedigen en ervoor zorgen dat ze zich telkens weer herpakt, ook al is ze volstrekt weerloos tegenover de machten van het kwaad.”

Of zoals Bram Vermeulen zingt : “Ik heb een steen verlegd in een rivier op aarde.” Gewoon een steen verleggen, en daardoor wijzigt de loop van het water, daardoor wijzigt de gang van zaken. En dààrvoor moet je geen ingenieur zijn. Het zijn kleine gebaren, die voor elke mens makkelijk zijn, en die nog deugd doen ook : goed en vriendelijk zijn voor elkaar, elkaar

opbeuren in tijden van pijn en verdriet, een luisterend oor, helpende handen, en een warm hart voor elkaar. Zo kunnen wij allemaal het water brengen van aan de

Bron tot bij de mensen, en daardoor levengevend zijn voor elkaar.

Dat is wat Johannes noemt : bekering.

Constant

Vieringen van de komende zondagen: 3de zondag van de advent

BRUSSEGEM

De Sint-Annakapel is elke zondag open van 9u tot 16u.

De Sint-Stefanuskerk is elke woensdag open van 10u tot 16u

HAMME, Sinte-Goedele

Zondag 15 december

09.00u: Eucharistieviering

OSSEL, Sint-Jan-de-Doper

Zondag 15 december

Geen viering

RELEGEM Sint-Jan-de-Doper

Zondag 15 december

10.30u: Eucharistieviering

Lector: Paul Apers

Misdienaars: Lirane, Eurielle en Naomi

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Zaterdag 14 december

17.30u: Eucharistieviering (NL)

Zondag 15 december

11.00u: Eucharistieviering (F)

Woensdag 18 december

9.00u: Eucharistieviering voor de kinderen van de Mater Dei-school

WEMMEL, Sint-Servaas

Zondag 15 december

10.30u: Dienst Woord en Communie met homilie en collecte voor Welzijnszorg

Woensdag 18 december

19.30u: Gratis Kerstconcert door de Gemeentelijke Academie Wommel

Donderdag 19 december

11.00u en 13.00u: Vieringen door de leerlingen van de Sint-Jozefsschool

Vieringen van de komende zondagen: 4de zondag van de advent

BRUSSEGEM

De Sint-Annakapel is elke zondag open van 9u tot 16u.

De Sint-Stefanuskerk is elke woensdag open van 10u tot 16u

HAMME, Sinte-Goedele

Zondag 22 december

Geen viering

OSSEL, Sint-Jan-de-Doper

Zondag 22 december

09.00u: Eucharistieviering

Intentie: Emile Verdoodt

Lector: Yves Van der Putten

RELEGEM Sint-Jan-de-Doper

Zondag 22 december

10.30u: Dienst Woord en Communie: gezinsviering
Met een verhaal op de manier van Godly Play voor jong en oud

Misdienaars: Audrey en Lila

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Zaterdag 21 december

17.30u: Eucharistieviering (N)

Zondag 22 december

11.00u: Eucharistieviering (F)

WEMMEL, Sint-Servaas

Zondag 22 december

10.30u: Eucharistieviering

Intenties: Adolf Van Rode – Marie Vervueren en
Johannes Van Rode – Wivina Merens, Jean De
Coninck, ouders, schoonouders, schoonbroers en
schoonzus

Vieringen van het Octaaf van Kerstmis:

HAMME, Sint-Goedele

Woensdag 25 december

Geen viering

OSSEL, Sint-Jan-de-Doper

Woensdag 25 december

09.00u: Dageraadsmis van Kerstmis

Deze viering wordt verzorgd oor Francis en Inge Cooreman (trompet en dwarsfluit) en met Adrien Fauconnier als organist

Lector: Julienne Stallaert

RELEGEM Sint-Jan-de-Doper

Woensdag 25 december

10.30u: Hoogfeest van Kerstmis

Lector: Linda Van Den Spiegel

Misdienaars: Seline en Jinte

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Dinsdag 24 december

18.00u: Kerstwake (N/F)

Woensdag 25 december

11.00u: Hoogfeest van Kerstmis (F)

WEMMEL, Sint-Servaas

Dinsdag 24 december

17.00u: Gezinsviering Kerstmis, Kerstwake

Intentie: Etienne Vander Jeught en familie

24.00u: Middernachtmis

Na afloop van de viering trakteert de Chiroleiding op een Kerst-jenever

Woensdag 25 december

De kerk is open van 10u tot 12u.